

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. D. Sușchevici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, Iu. Cotruță, V. Mihailă)

Î N C H E I E R E

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cepraga Marc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Botnari Larisa
împotriva lui Cepraga Marc și Digolean Alexandru cu privire la evacuarea din imobil
și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respinsă cererea de apel depusă de Cepraga Marc și menținută hotărârea din
29 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 21 ianuarie 2019, Larisa Botnari s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
către Cepraga Marc și Digolean Alexandru, solicitând dispunerea evacuării lui
Cepraga Marc și Digolean Alexandru împreună cu membrii familiei acestora din
porțiunea de la nivelul III (mansarda) cu suprafața de 103,4 m² a imobilului
(apartamentului) situat în mun. Chișinău, str. XXXX (nr. cadastral XXXX) cu
suprafața totală de 168,6 m², cu încasarea de la pârâți în folosul reclamantei a
cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu înaintarea și examinarea prezentei
acțiuni.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, este proprietara imobilului situat
în mun. Chișinău, str. XXXX cu suprafața totală de 168,6 m² compus din două
nivele: nivelul II cu suprafața totală de 65,2 m² și nivelul III (mansarda) cu suprafața
de 103,4 m².

Dreptul de proprietate asupra imobilului menționat supra rezultă din contractul

de vânzare-cumpărare nr. 15668 din 14 septembrie 2017, fapt confirmat prin extrasul din Registrul Bunurilor Imobile nr. 0100/18/160797 din 04 decembrie 2018.

Din momentul dobândirii de către Larisa Botnari a dreptului de proprietate asupra imobilului sus-vizat și până la adresarea în instanța de judecată de către pârâții Cepraga Marc și Digolean Alexandru și membrii familiei acestora este ocupat și folosit în mod abuziv porțiunea de la nivelul III (mansarda) cu suprafața de 103,4 m² a apartamentului, prin ce în mod flagrant este încălcat dreptul de proprietate a reclamantei asupra imobilului dat.

Prin somația nr. 12/18-01 din 14 decembrie 2018 înaintată de reclamantă în adresa pârâților a solicitat acestora eliberarea benevolă până la data de 25 decembrie 2018 a imobilului și achitarea despăgubirii pecuniare rezultate din ocuparea și folosința faptică a imobilului proprietatea privată a reclamantei, însă somația a fost ignorată de către pârâți, ultimii continuând să ocupe și să se folosească de porțiunea sus-indicată a imobilului - proprietatea privată a reclamantei.

În fața instanței de judecată reclamanta a solicitat dispunerea evacuării lui Cepraga Marc și Digolean Alexandru împreună cu membrii familiei acestora din porțiunea de la nivelul III (mansarda) cu suprafața de 103,4 m² a imobilului (apartamentului) situat în mun. Chișinău, str. XXXX cu suprafața totală de 168,6 m² cu încasarea de la pârâți în folosul reclamantei a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu înaintarea și examinarea prezentei acțiuni.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 29 octombrie 2019, acțiunea a fost admisă.

A fost dispusă evacuarea lui Cepraga Marc și Digolean Alexandru împreună cu membrii familiei acestora din porțiunea de la nivelul trei (mansarda) cu suprafața de 103,4 m² al apartamentului nr. X, situat în mun. Chișinău, str. XXXX cu suprafața totală de 168,6 m².

Au fost încasate în mod solidar din contul lui Cepraga Marc și Digolean Alexandru în beneficiul Larisei Botnari cheltuielile judiciare în sumă de 620,60 de lei, și taxa de stat achitată de către reclamantă la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 210 lei, iar în total s-a încasat suma de 830,60 de lei

Prin decizia din 15 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Cepraga Marc și menținută hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru).

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au reținut în hotărârile sale că, pentru a putea invoca încălcarea unui drept de către o altă persoană, primordial este probarea deținerii dreptului pretins a fi violat. Astfel, este cert că, Botnari Larisa este proprietara bunului imobil situat pe adresa: mun. Chișinău, str. XXXX, iar în imobilul litigios locuiesc pârâții Digolean Alexandru și Cepraga Marc, care nu sunt proprietari ai bunului imobil litigios și nu neagă faptul că locuiesc în acest imobil. La fel, pârâții nu au dat curs somației reclamantei cu privire la eliberarea bunului

imobil și nu au prezentat careva probe care să justifice acțiunile sale pe marginea încălcării dreptului de proprietate Larisei Botnari.

La 22 decembrie 2020, Cepraga Marc a contestat cu recurs decizia din 15 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La 15 februarie 2021, Botnari Larisa, reprezentată de avocatul Bondarencu Oleg, a depus o referință la recursul declarat de către Cepraga Marc, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 15 septembrie 2020, expediată părților la 08 octombrie 2020, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acestuia, iar recursul a fost declarat la 22 decembrie 2020. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Cepraga Marc, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina

recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Cezpraga Marc, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Cezpraga Marc.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Cepraga Marc.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru